

בס"ד פרשת נח / א' מרחשוון תשע"ב
כ"ד תשרי התשע"ב שנה ו' - גליון 265
טעון גניזה

מוצ"ש	הדלקת הנרות ומוצ"ש שק הדלקת נרות	קרית ארבע ירושלים באר שבע תל אביב
17:30	16:24	
17:29	16:18	
17:31	16:33	
17:31	16:33	

לע"נ שמעון עופר בן מאיר ז"ל

"מאורות שלום"

עלון שבועי שע"י מוסדות קאמרנא בעיה"ק חברון תובב"א
בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

מאורות הפרשה

לע"נ אסתר בת אליעזר ז"ל

"ויאמר הוי"ה לנח בא אתה וכל ביתך אל התבה כי אתך ראיתי צדיק לפני בדור הזה" (ז א). כתב רבינו יצחק אייזיק מקאמרנא (נוצר חסד) "אותיות שמדברין, נבראין עולמות, והוא ע"י שמדבקין אל פנימיות אור אין סוף שבהאותיות, וכשבא לאדם איזה צער ע"י צרופים לא טובים, ידבק את חלקו חלק אלוה שבו אל האותיות, לפנימיות אור ששופע בתוכם, ויתפלל על זה בהתדבקות אור אין סוף שבתוך האותיות, ומגביה את הדבר למעלה בעולמות חדשים שנבראו על ידם, ואז נשתנו הצרופים ונמתק הדינים, ויכול לבטל כל גזירות רעות לגזירות טובות, וצריך לזה אמונה שלימה בהשגחת אלהות, שהכל בהשגחה אף דבר קטן ומקיים 'בא אתה' כח אלהות שלך, 'וכל ביתך' כוחות גופניות, 'אל התיבה' כנודע ממרן אלקי הבעש"ט".

הנה מדברי קודשו מצאנו כי אין לך מילה היוצאת מהפה שאינה פועלת במציאות ממש, כי באותיות הא"ב שבשפת הקודש נבראו העולמות כולם עם כל הנבראים שבהם, וממילא כולם חיים וניזונים מאותה אמירה של הקב"ה בששת ימי המעשה. והאדם - נזר הבריאה שנברא ב"צלם אלהים" נתעלה על כל הנבראים בהיותו מדבר כמובא [בתרגום אונקלוס] על הפסוק "ויהי האדם לנפש חיה" [בראשית ב' ז] "והות באדם לרוח ממללא", היינו כוח הדיבור. ומכיוון שניתן בידו כוח כה גדול כביכול שותפות במעשה בראשית, הרי בידו לבנות ולשכלל או ח"ו בהיפך, כי הכל הולך אחר הפה. והנה הובא בזה"ק [בראשית דף מ"ז,א] "דכל מאן דאשתדל באורייתא בכל יומא יזכי למהוי ליה חולקא בעלמא דאתי ויתחשב ליה כאלו באני עלמין דהא באורייתא אתבני עלמא ואשתכלל..", (כל מי שעוסק בתורה בכל יום זוכה שיהיה לו חלק בעוה"ב ונחשב לו כאילו בונה עולמות משום שע"י התורה נבנה העולם ומשתכלל. וכבר למדנו שהעולם נברא באמירה "ויאמר אלהים", ואמירה זו הייתה בכוח האותיות א"ב של לשון הקודש. אשר על כן, יזהר כל אחד ואחד מישראל שיוציא מפיו מילים טובות ושלמות, בכל ענין ודבר, וירבה לדבר טוב וימנע ככל יכולתו מהוצאת מילים שאינן לטובה מפיו, כי בכוח מילותיו הוא - מביא עליו ועל הסובבים אותו את הטובה הטמונה וגנוזה באותיות הללו, וחלילה בהיפך, שגורם רעה לעצמו ולסביבתו. והוא שאמר רבינו זיע"א "וכשבא לאדם איזה צער ע"י צרופים לא טובים", היינו שצערנו בא בסיבתו ומוצאו פיו. ויהי"ר שנשמור פינו ולשונונו ויקויים בנו "מה רב טובך אשר צפנת ליראך" [תהילים ל"א] לאלו היראים לקדושת האותיות שבהם נבראו שמים וארץ. אכ"ר.

מאורות לילדים ונוער

מטעמים לשבת

לע"נ התינוק יונתן פלמר הי"ד

ילדים וילדות חביבים.

בפרשתנו מצוה הקב"ה את נח לבנות תבה ולאחר שנח מקיים את דברי ה' אומר לו הקב"ה [בְּרֵאשִׁית פֶּרֶק ז פְּסוּק א] "בוא אתה וכל ביתך אל התבה".

הבעל שם טוב הקדוש מבאר לנו ש"תבה" פירושה גם - מלה. כלומר, המלים שאנו מוציאים מהפה. ולכן יש בתורה רמז שכל אדם צריך להקניס בקל לבו ובכל נפשו לתוך תבות התורה והתפלה. ובנדאי להזהר שלא יוציא מפיו מלים לא טובות או לא יפות, שלא ידבר לשון הרע ורכילות, אלא שכל מלה שהוא מוציא מפיו יהיו בקדשה ובטהרה.

ילדים חביבים, זכרו שכל מלה היוצאת מפיהם קדושה היא וטהורה וככל שנגדע לשמר על פינו בקדשה וטהרה כך נתגבר פלנו ונהיה כנח שעליו הקב"ה פותב בתורה "ונח מצא חן בעיני ה'".

ומי יודע מה שמו של פותב ספר "שמירת הלשון"?

מאורות "מעשה שלום"

יִפֹּת אֱלֹהִים לְיָפֶת וַיִּשְׁכַּן בְּאֶהֱלֵי שָׁם וַיְהִי כְנָעַן עֶבֶד לְמוֹ (ט כז).

אפשר לרמז בדרך רמז, שכבר כתבתי (פרשת בראשית) רמז עפ"י מה שאיתא בפרקי אבות (פ"ו מ"ג) שהתורה הקדושה נקנית בארבעים ושמונה דברים, וזה מש"כ 'וישראל עשה חיל' (במדבר כד יח) ח"ל בגימטריא מ"ח, וזה ידוע שישראל הוא מדריגה יותר גדולה מיעקב, וזה אומר הפסוק איך אפשר להיות בבחינת 'ישראל', ע"י עשה ח"ל בלימוד התורה"ק שנקנית במ"ח דברים. וזה אפשר לרמז 'יפת אלהים ליפת וישכן באהלו שם' ופירש רש"י הקדוש ישרה שכינתו בישראל, וכן פירש בתרגום וישרי שכינתיה במשכניה דשם, היינו שמאיזה זכות ישרה שכינתו על האדם ע"י לימוד התורה"ק, וזה באה"ל בגימטריא מ"ח שהם ארבעים ושמונה דברים שהתורה"ק נקנית. 'ויחי כנען עבד למו' כתוב ברש"י הקדוש וזה לשונו, אף משיגלו בני שם, ימכרו להם עבדים מבני כנען, היינו שע"י לימוד התורה"ק אפשר להיות ולהתקיים בגלות, והבן.

(מעשה שלום' מרבינו שלום מקאמרנא)

מאורות סיפורי רבותינו זיע"א

וַיֹּאמֶר הוֹי"ה לְנֹחַ בֹּא אִתָּה וְכָל בֵּיתְךָ אֶל הַתֵּבָה וְגו' (ז א)

פעם אחת היה רבינו מהר"א מקאמרנא ז"ע, במונקאטש במשך ששה שבועות, והתאכסן אצל הגביר ר' מענדיל וואלף קראה ז"ל, אשר רבינו בחר לקבוע מקום אכסנייתו בביתו בכל שנה אחר חג השבועות כשהיה מגיע למונקאטש, ובאו אליו חסידים מעיר ווערצקי, לבקשו שישבות אצלם בשבת קודש, והבטיח להם, והם עשו שם הכנה דרבה, כי ידעו שמערי הסביבות יבואו לשם על שבת קודש. וביום ה' התאספו כל העיר לקבל ברכת הפרידה כנהוג, ובאו העגלות, וכל בני ביתו של רבינו ישבו על העגלות, ולא נשאר בביתו רק הוא עם גבאי אחד, ובא הבעה"ב עם אשתו לקבל ברכת הפרידה, ונתנו קוויטל כנהוג עם פדיון. וכאשר בירך אותם בברכת הפרידה, פתחה בעלת הבית פיה ואמרה: הנה בני שיחיה עושה ברית מילה בשבת קודש הבעל"ט, ואני מבקשת שרבינו הקדוש יהיה על הברית, ונכבדהו בסנדקאות. שתק רבינו איזה מינוטין, ופניו נשתנה לכמה גוונין ואמר: הנה איתא בזוהר הקדוש (ח"א עא.) וז"ל: וַיֹּאמֶר יי לְנֹחַ בֹּא אִתָּה וְכָל בֵּיתְךָ אֶל הַתֵּבָה וְגו'. כְּמָה דְאִתְּמַר דְּמַאֲרִיָּה דְּבִיתָא יְהֵב לִיה רְשׁוֹ לְמִיעָאֵל. לְבִתָּר אִתְּתָא אִמְרָה לִיה לְנִפְקָא. בְּקִדְמִיתָא עָאֵל בְּרִשׁוּתָא דְּבַעְלָה, לְסוּף נִפְק בְּרִשׁוֹ דְּאִתְּתָא. מִפְּאָן אוֹלִיפְנָא מַאֲרִיָּה דְּבִיתָא יַעֲלֵי וְאִתְּתָא תְּפִיק, הָדָא הוּא דְּכִתִּיב וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל נֹחַ לֵאמֹר צֵא מִן הַתֵּבָה. דְּרִשׁוּ הֵנָּה בִּידְהָא לְאַפְקָא לִיה לְאוֹשְׁפִיזָא וְלֹא לְאַעְלָא לִיה: וְאִם בַּעֲלָת אַכְסִינְיָא אִינְנָה נֹתַנְתָּ רִשׁוֹת לִיסַע, מוֹכֵרָח אֲנִי לְשִׁבּוֹת בְּכַאֵן בְּשַׁבַּת קוֹדֵשׁ, לְקִיִּים מֵאִמֵּר חַדְלָל, אֲפִילוּ שִׁשׁ כְּבֵר הַתַּאסְפּוֹ עוֹלָם גְּדוֹל כְּמוֹבֵן. וּבִגְדוֹל אֶהְבַּתוֹ שֶׁל רַבִּי מַעֲנֵדִיל הַנִּלְל, נִתֵּן בִּידוֹ מִכְתָּב, אֲשֶׁר בּוֹ כְּתָב: כִּי יִהְיֶה עִמּוֹ לְחַלְקוֹ בְּזֵה וּבְבֵא. בִּי אֵייר תַּרְל"ד נִסְתַּלַּק רַבִּינוּ, לְפָנֵי הַסְּתַלְקוֹתוֹ לֹא הִנִּיחוּ לְאִישׁ לְהִיכַס לְבֵיתוֹ, זֹלַת רַבִּי מַנְדֵּל וּוְאֵלֶּף וּמִשְׁפַּחְתּוֹ שְׁקִיבְלוּ רִשׁוֹת לְהִיּוֹת שָׁם, וְזָכוּ לְהַתְבַּרֵךְ מִפִּי קִדְשׁוֹ, בְּטֵרֵם שַׁעֲלָתָה נִשְׁמַתוֹ לְמֵרוֹם. לְפָנֵי פְטִירַתוֹ שֶׁל רַבִּי מַנְדֵּל וּוְאֵלֶּף, צִוּוּה לְבָנָיו, שִׁיתְנוּ בִּידוֹ אֶת הַמִּכְתָּב שְׁקִיבְלוּ מִרְבִּינוּ, שְׁבוּ הַבְּטִיחוּ כִּי יִהְיֶה עִמּוֹ לְחַלְקוֹ בְּעוֹלָם הַבָּא. וּלְפָנֵי הַלוּוִיָּה כְּשֶׁרָצוּ לְקִיִּים בְּקִשְׁתּוֹ בֵּאָה רַעִייתוֹ הַצַּדִּיקָנִית מֵרַת רַבְקָה חִיה בְּטַעֲנָה בְּאִמְרָה שֶׁגַּם לֹה יֵשׁ חֶלֶק בְּמִכְתָּב, וְרַצוֹנָה שֶׁלֹּאֲחַר אֲרִיכוֹת יִמֶיהָ וּשְׁנוֹתֶיהָ יִהְיֶה בִּידֶיהָ לְזִכּוֹת בַּעֲלָמָא דְקִשׁוּט, בְּאוֹתוֹ שַׁעֲנָה כִּיהֵן כְּבֵר הַגְּאוּן בַּעַל 'דְּרַכֵּי תְּשׁוּבָה' מִמוֹנְקָאטְשׁ כְּרַב, וְהוֹשִׁיב בֵּית דִּין מִיּוֹחַד שֶׁפִּסַּק כִּי יַחֲלִקוּ אֶת הַמִּכְתָּב לְשְׁנֵי חֲלָקִים, וְהַחֲלֵק הָאֶחָד יִמְסַר עִם ר' מַנְדֵּל וּוְאֵלֶּף בְּקִבְרוֹ. וְאִילוּ הַחֲלֵק הַשְּׁנַי יִשְׂאֵר עֲבוּרָה. וְכִשְׁנַפְטָרָה אֹתָהּ צַדִּיקַת הַשְּׁתַתְּףָה הַגְּה"ק בַּעַל 'דְּרַכֵּי תְּשׁוּבָה' בְּלוּוִיֶּתָהּ, בְּאוֹמְרוֹ שֶׁאִם כִּי אֵין דְּרַכּוֹ לְהַשְׁתַּתְּףָה בְּלוּוִיָּה שֶׁל אִשָּׁה יֵצֵא הַפַּעַם מִגְּדֵרוֹ, וְטַעֲמוֹ עִמּוֹ כְּפִי שֶׁאִמֵּר בְּשַׁעֲת הַהַלּוּוִיָּה, כִּי עַל זְכוּיוֹתֶיהָ נִיצַבַת וְעוֹמַדַת חֲצִי קְהִילָה זֹו [אוּיִפֵּן זְכוֹת פִּוֹן דִּי אִידִינַע אִיז גַּעֲשְׁטַעֲנַעֵן דִּי הַאֲלַבַּע שְׁטֵאטִן]. רַבִּי מַנְדֵּל וּוְאֵלֶּף וְרַעִייתוֹ זָכוּ לְהַעֲמִיד דּוֹרוֹת יִשְׂרָאֵל וּמְבוֹרְכִים ת"ח וְאֲנָשֵׁי מַעֲשָׂה, שֶׁהִיוּ מַחֲשׁוּבֵי וְנִכְבְּדֵי חֲסִידֵי קַאמְרָנָא, וְשִׁמְם נֹדַע לְתַפְאֵרַת הֵן בְּתוֹרָה וּבִירְאֵת שָׁמַיִם וּבְמִידוֹת טוֹבוֹת, וְהֵן בְּצַדִּיקַת פְּזִרוֹנָם כְּבַעֲלֵי חֶסֶד מוֹבְהַקִּים.

כתבי שם

העלון יוצא לעילוי נשמת

משה בן יוסף	נעמי בת חיים	שרה בת חיים	אברהם בן חיים	ציון בן אברהם	עזרא בן יוסף	אברהם בן יוסף
ז"ל	ז"ל	ז"ל	ז"ל	ז"ל	ז"ל	ז"ל

נשמת להקדיש עלונים ושניעורי תורה ללא שום תמורה - צור קשר בדוא"ל - info@ohrshalom.net